

Arrest

nr. 294 551 van 22 september 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LUYTENS
Lakenselaan 53
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 juli 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 13 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 juni 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juli 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat L. LUYTENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché F. PHILIPPO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 20 december 2020 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 24 december 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Op 4 februari 2021 besliste de Dienst Voogdij van de FOD Justitie dat verzoeker meerderjarig is, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat verzoeker minimum 23 jaar oud is. Op 24 oktober 2020 werden verzoekers vingerafdrukken genomen in Oostenrijk (Eurodac).

1.2. Op 13 juni 2022 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 16 juni 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 24/12/2020
Overdracht CGVS: 26/04/2021*

U werd op 15 maart 2022 van 14u14 tot 18:00 tijdens een persoonlijk onderhoud gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). U werd hierbij bijgestaan door een tolk die het Pashtu machtig is. Meester Jean Tshibangu-Kadima was loco Meester Linda Luytens aanwezig gedurende het volledige onderhoud.

A. Feitenrelaas

U, K.(...) A.(...), verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent van origine Pashtoun, stam A.(...) en substam S.(...). U bent soennitisch moslim. U verklaarde geboren te zijn op [...] december 2004, maar na een leeftijdsanalyse uitgevoerd op 19 januari 2021 blijkt dat u een leeftijd heeft van 23.0 jaar. U bent geboren in het dorp Kochi Hassan Tal, in district Markazi te provincie Baghlan. U heeft daar heel uw leven gewoond samen met uw ouders, 3 broers en zus. U bent niet naar school gegaan, maar wel naar de moskee waar u tussen uw 8ste en 13de bijna elke dag koranles volgde. Nadien ging u vooral op vrijdag naar de moskee. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen. U had geen werk in Afghanistan.

U verklaart dat u problemen kreeg met de taliban in Afghanistan. De taliban kwamen geregeld naar uw dorp om jongemannen te ronselen voor de jihad. Op deze wijze zijn de taliban ook bij uw vader terechtgekomen. De taliban zeiden tegen uw vader dat u oud genoeg was om mee jihad te gaan voeren. Ze hebben u voor deze reden tot driemaal toe bezocht bij u thuis en gevraagd om u voor te bereiden op de jihad. U heeft niemand gewaarschuwd over deze bedreigingen. De eerste maal toen de taliban bij u thuis passeerden was in 1399 (omgezet naar de westerse kalender 2020). U was zelf ook thuis. Ze waren met 3 en vroegen u toen voor de eerste maal om u voor te bereiden op de jihad. U vader antwoordde dat hij niet bereid was zijn oudste zoon mee te geven. De taliban hebben na zijn antwoord kort een dreigement geuit, maar zijn nadien vertrokken. Vijf dagen later zijn de taliban opnieuw langsgekomen, maar u was niet thuis. U bevond zich met uw vrienden in de velden. Toen hebben ze uw vader opnieuw gevraagd om u voor te bereiden op uw vertrek voor de jihad, maar zijn reactie was dezelfde. Drie dagen later zijn ze een derde keer langs uw thuis geweest. Ze vroegen naar u, maar u was er niet. U was toen bij uw maternale oom om eten af te geven. Uw vader zei dat u niet thuis was, waarna ze uw huis hebben doorzocht. Toen ze u niet vonden hebben ze uw vader meegenomen. Ze hebben daarna gezegd dat zolang u zich niet overgeeft aan de taliban, ze uw vader niet zullen vrijlaten. Uw oom heeft samen met de dorpsoudsten nog onderhandeld met de taliban om uw vader vrij te krijgen, maar dat is niet gelukt. Sindsdien is er geen enkel spoor meer van uw vader. Na zijn ontvoering bent u twee nachten bij uw maternale oom gebleven. Uw oom had een smokkelaar geregeld waarmee u Afghanistan bent ontvlucht. U reisde in een zestal maanden langs volgende landen naar België: Iran, Turkije, Griekenland, Bulgarije, de Balkan, Oostenrijk en Italië.

U heeft uw vingerafdrukken afgegeven in Oostenrijk op 24 oktober 2020 maar verklaart er geen asiel te hebben aangevraagd. U bent aangekomen in België op 20 december 2020 en heeft vier dagen later een verzoek tot internationale bescherming ingediend. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft in kader van de Dublinakkoorden overname gevraagd van uw dossier aan Oostenrijk, gezien u er wel een verzoek had ingediend. Oostenrijk wees deze vraag af gezien u verdwenen was.

U vreest bij terugkeer vermoord te worden door de taliban omdat u geen gehoor heeft gegeven aan hun vraag om met hen mee te gaan. Sinds uw vlucht zijn de taliban verschillende keren bij uw thuis gepasseerd om te vragen waar u bent.

Ter ondersteuning van uw verzoek tot internationale bescherming heeft u geen documenten neergelegd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u op basis van uw verklaringen er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige

schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. U bent er immers niet in geslaagd aannemelijk te maken dat de taliban getracht heeft u te rekruteren.

Ten eerste merkt het CGVS op dat uw algemene geloofwaardigheid reeds wordt aangetast door uw verklaringen over uw minderjarige leeftijd zowel in België op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) als in Oostenrijk (verklaringen DVZ; gehoorverslag CGVS, p.4). Het CGVS verwijst naar de beslissing die u werd betekend door de Dienst Voogdij op 19 januari 2021 in verband met de medische test tot vaststelling van uw leeftijd. Die beslissing toont aan dat u ouder dan 18 jaar bent, waarbij 23.0 een goede schatting is. Door een jongere leeftijd op te geven in Oostenrijk, alsook op de DVZ en op het CGVS (CGVS p. 4), doet vermoeden dat u de Belgische asielinstanties op intentionele wijze heeft proberen te misleiden, mogelijk om bijkomende voordelen te verkrijgen als niet-begeleide minderjarige. Dit tast de algemene ongeloofwaardigheid van uw verklaringen bij voorbaat aan.

Ten tweede, wat betreft de geloofwaardigheid inzake uw verklaring dat u Afghanistan had verlaten uit vrees voor gedwongen rekrutering door de taliban en u omwille hiervan een vrees voor vervolging koestert in geval van terugkeer, dient er op gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie in het administratief dossier blijkt dat de taliban zelden gebruik maakten van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering en is dus daaruit voortvloeiend ook een vrijwillige keuze. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Bijgevolg komt gedwongen rekrutering zoals die door u werd beschreven, slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Desalniettemin verklaarde u meermaals dat de mensen uit uw regio, inclusief uzelf, op gedwongen wijze gerekruteerd werden, ook al wilden zij zich helemaal niet aansluiten bij de taliban (gehoorverslag CGVS, p. 12, 19). Dat een dergelijke gedwongen rekrutering door de taliban zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig.

U slaagde er bovendien niet in aannemelijk te maken dat uw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban. Uit uw verklaringen bleek niet dat er ten aanzien van u een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen teneinde u bij de taliban te laten aansluiten. U verklaarde daarentegen dat de taliban mensen dwongen om met hen mee te gaan. Hun tactiek bestond eruit om op vrijdag te prediken in de moskee om rekruten vervolgens te ontvoeren vanuit hun huis of vanop straat (gehoorverslag CGVS, p. 12). Vervolgens werden de rekruten ingezet bij het vermoorden van onschuldige mensen. Niet alleen is uw verklaring niet in overeenstemming met de gekende informatie aanwezig in het dossier, maar is deze tevens weinig doorleefd en totaal niet gedetailleerd. Bij de vraag om te verduidelijken waarover de taliban dan juist predikten geraakt u niet verder dan het algemene "Ze zeiden dat jihad het juiste pad is om te volgen en dat er zich ongelovigen in het land bevinden en dat er oorlog en jihad moest gevoerd worden tegen hen" (gehoorverslag CGVS, p. 10). Dit bleef u ook ostentatief herhalen, hoewel u meermaals is gevraagd om te verduidelijken of meer in detail te treden over wat de taliban juist predikte (gehoorverslag CGVS, p. 10-11). U bevestigde dat er naar bepaalde koranverzen werd verwezen maar kan niet verduidelijken welke (CGVS p. 11). Gevraagd of er bepaalde middelen werden gebruikt om de preken te ondersteunen zei u dat alles mondeling verliep, vervolgens gevraagd of ze gebruikt maakten van bepaalde media zei u dat er video's vertoond werden, doch details gaf u er niet over (CGVS p. 11). De medewerkingsplicht in het achterhoofd houdende mag er toch meer doorleefde informatie en details verwacht worden, zeker gezien de taliban volgens uw verklaringen elke vrijdag langs de moskee passeerden om drie uur lang te prediken over jihad. De toch wel povere verklaringen inzake de lessen over jihad volstaan bijgevolg niet om uw persoonlijk geval, dat toch duidelijk afwijkt van de normale rekruterings tactieken, geloofwaardig voor te stellen.

Bovendien kan u ook niet hard maken waarom de taliban zo geïnteresseerd in u waren. U verduidelijkt niet welke kennis of vaardigheden u hen juist kon bieden wat zou kunnen verklaren waarom ze zo vastberaden waren u te rekruteren. In de plaats van uw persoonlijk geval te concretiseren, stelt u enkel dat "veel jongemannen uit het dorp" gerekruteerd werden om jihad te voeren (gehoorverslag CGVS, p. 22). Bij de vraag wie zoal gerekruteerd is geweest kan u slechts twee namen noemen, maar daar blijft het ook bij (gehoorverslag CGVS, p. 12, 22). Ondanks dat u uw eigen problemen veralgemeent door te stellen dat simpelweg iedereen werd gerekruteerd, kan u bijster weinig informatie geven over de situatie alsook de omstandigheden waarin de gedwongen rekrutering plaatsvond.

Daarnaast kan u weinig informatie geven over de leden van de taliban die verantwoordelijk zijn voor deze gedwongen rekrutering (gehoorverslag CGVS, p. 9, 11). Behalve drie namen van talibanleiders kon u over deze personen geen details of bijzonderheden geven (CGVS p. 9).

U zei dat drie à vier leden naar de moskee kwamen om te prediken, maar hun namen kende u niet (CGVS p. 11). Het is tevens niet duidelijk wat er gaande was in de regio waardoor de taliban plots extra mensen nodig zouden hebben, wat een gedwongen rekrutering toch enigszins zou kunnen kaderen. Het is toch wel frappant dat u zo weinig informatie kan bieden ter ondersteuning van uw relaas, wat de geloofwaardigheid ervan verder onderuit haalt.

Ten derde dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen incoherenties en onwaarschijnlijkheden bevatten die de interne logica van uw handelen dermate aantasten dat aan uw asielrelaas geen geloof meer gehecht kan worden. Allereerst is het opmerkelijk te noemen dat de taliban driemaal langs uw huis zijn gepasseerd zonder u onmiddellijk mee te nemen. Zulke waarschuwingsperiode is toch wel onverwachts gezien de reputatie van een gewapende groepering zoals de taliban. Daaruit voortvloeiend is het eveneens eigenaardig dat u, ondanks de geuite bedreigingen van de taliban aan uw huis, pas na de derde bedreiging effectief besloot om het land te verlaten. Wanneer u geconfronteerd werd met dit feit verklaart u dat uw vader had gezegd dat er helemaal geen probleem was (gehoorverslag CGVS, p. 20). Deze uitspraak van uw vader is toch wel uiterst onlogisch en nonchalant, zeker gezien het beeld dat u eerder van uw regio trachtte te schetsen waarbij zowaar iedere jongeman willekeurig van straat geplukt kon worden door de taliban om gedwongen jihad te voeren. Daarnaast heeft u initieel niemand gewaarschuwd over de bedreigingen die zijn geuit door de taliban (gehoorverslag CGVS, p. 17). Dit is toch opmerkelijk aangezien u zelf verklaarde dat zowel de maliks als de dorpsouderen de praktijken van de taliban niet goedkeuren (gehoorverslag CGVS, p. 13). In dat geval kan men toch verwachten dat u hen op zijn minst op de hoogte stelt van de bedreigingen die de taliban bij u thuis hebben geuit. Na de ontvoering van uw vader werden de dorpsouderen overigens plots wel ingeschakeld om te onderhandelen met de taliban (gehoorverslag CGVS, p. 20), toen het in wezen eigenlijk al te laat was.

Eveneens lijkt de beslissing om alsnog na de derde bedreiging te vluchten onlogisch gezien de nefaste gevolgen die deze beslissing heeft op het lot van uw ontvoerde vader. U verklaarde zelf dat ze uw vader pas zouden vrijlaten als u zichzelf zou overgeven aan de taliban (gehoorverslag CGVS, p. 18). Uw vertrek uit Afghanistan bezegelde bijgevolg het lot van uw vader, al lijkt u hier relatief weinig besef van te hebben tijdens het persoonlijk onderhoud. Wanneer u met dit feit geconfronteerd werd, verklaarde u het volgende: "ze zouden mijn vader toen ook niet vrijgelaten hebben, zelfs al had ik mij overgegeven" (gehoorverslag CGVS, p. 20). Bij de daaropvolgende vraag hoe u dit dan zo zeker weet kan u geen concreet antwoord bieden. Tevens stelt het CGVS zich kritisch op tegenover het vermeende belang van uw vaders profiel voor de taliban. De vraag rijst welke baat de taliban erbij hebben om uw vader bij hen te houden als hij oud en zwak is en hen bijgevolg niet kan dienen voor de jihad. Tevens rijst de vraag waarom de taliban nog de moeite zouden doen om uw vader vast te houden wanneer het onderhand wel duidelijk zal zijn voor hen dat u het land bent ontvlucht. De antwoorden op deze vragen zijn onduidelijk. Daarnaast stelt u dat uw vader zelf had besloten zich op te offeren zodat u niet overhandigd zou worden aan de taliban. Uw moeder reageerde hierop simpelweg met "ok" (gehoorverslag CGVS, p. 21). Het is moeilijk te geloven dat uw familie zich zomaar, zonder enig gemor, zou neerleggen bij deze persoonlijke keuze. Deze voortdurende nonchalante houding waarbij u en uw familie noch belang lijken te hechten aan de initiële bedreigingen die zijn geuit door de taliban, noch aan de desastreuze gevolgen die eruit voortvloeiden, tast de geloofwaardigheid van uw relaas verder aan.

Als vierde en laatste punt dient er vastgesteld te worden dat u geen documenten heeft voorgelegd die uw relaas kunnen staven (gehoorverslag CGVS p. 14-15). U verklaarde uw taskara onderweg te zijn verloren, en een paspoort had u niet (CGVS p. 14). Van uw identiteit en problemen brengt u geen enkel begin van bewijs aan.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) en de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelt dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste maanden van 2022. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten, aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front en aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakt. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

In de periode tussen 19 augustus en 31 december 2021 registreerde ACLED het merendeel van de incidenten in de provincies Nangarhar, Kabul, Panjshir en Baghlan. In de periode tussen 1 januari 2022 en 31 maart 2022 was dit in Kabul, Baghlan, Panjshir en Takhar.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateert van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat nieuwe bronnen zijn verschenen, wiens waarde en objectiviteit dienden beoordeeld te worden. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de

beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze

reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op en Afghanistan. Socio-economische situatie. Overzicht bronnen. van mei 2022) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan.

Het optreden van de taliban heeft een impact gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Maar dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie.

Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van geen of minder belang is. Het gaat dan om factoren, zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Dit wordt bevestigd door de EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen lopen het risico dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire

bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vreesen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en voert in wezen een schending aan van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker licht toe als volgt:

“Vervolgens vermeldt de bestreden beslissing de motieven om haar standpunt te staven; verzoeker kan deze motieven niet aanvaarden:

[citaat bestreden beslissing]

Verzoeker kan het niet eens zijn met deze interpretatie van de feiten. Zo het waar is dat een medische leeftijdstest hem meerderjarig verklaarde, en hij zich daar ook heeft bij neergelegd, is het niet correct om hem een intentie toe te dichten, die hij nooit heeft gehad, namelijk de Belgische overheden misleiden (omtrent zijn leeftijd, en bij uitbreiding ook omtrent andere dingen...?)

Verzoeker is ongeschoold;

Dit is dan ook geen argument om te stellen dat verzoeker te kwader trouw is en met de intentie om te misleiden, uitspraken heeft gedaan (omtrent zijn leeftijd).

Tenslotte, mocht verzoeker de intentie hebben gehad om enkele voordelen inzake opvang en/of scholing te kunnen krijgen op grond van zijn minderjarige leeftijd, dan nog is dat geen enkele aanwijzing om te stellen dat hij de Belgische asielinstanties zou willen misleiden omtrent zijn nood aan internationale bescherming.

[citaat bestreden beslissing]

Verzoeker vestigt de aandacht op het feit dat zijn herkomst uit het dorp Kochi Hassan Tal, in het district Markazi, provincie Baghlan niet wordt betwist.

Verzoeker bevestigt de dreiging voor gedwongen recrutering die hem boven het hoofd hing en die aanleiding is geweest om het land te verlaten

Verzoeker kan het niet eens zijn met het feit dat een algemeen draaiboek inzake de recrutering door de Taliban wordt voorgesteld als de enige en unieke manier waarop de groepering tewerk is gegaan.

Verzoeker is immers afkomstig uit een regio waar de Taliban sterk vertegenwoordigd waren en ook al zijn er algemene besluiten te trekken met betrekking tot de werkwijze waarop zij gebruikelijk tewerk gaan/gingen, dan nog is dit niet voldoende om te stellen dat deze standaard werkwijze altijd en overal gevolgd werd.

In de eerste plaats dient daarbij opgemerkt te worden dat er grote regionale verschillen zijn en dat ook de Taliban een noemer is die vele ladingen dekt, zeker in afgelegen gebieden waar zeker geen éénheid van bevel was.

In casu, kunnen we ook vermelden dat verzoeker ongeschoold is en zeker terecht bang was voor de macht van de Taliban in de regio.

Dat hij er dan verder inhoudelijk wel maar weinig over weet te vertellen is volstrekt niet tegenstrijdig met zijn profiel. Hoe dan ook, heeft hij wel zaken vermeld ivm hun werkwijze want hij heeft wel degelijk vermeld dat zij niet uit het niets kwamen maar geregeld in de moskee predikten en dan vandaar verder actie ondernamen, op verschillende manieren. Hij vermeldde ook namen' van jongens die ontvoerd waren en dood waren teruggevonden...

Ook is het moeilijk in te schatten voor buitenstaanders om de grens te trekken tussen een vraag en een dwang, in een regio waar de overheid geen enkele bescherming kon bieden.

De aangevoerde redenering is dan ook niet afdoende om te stellen dat verzoeker nooit benaderd zou zijn, en een ongeloofwaardig relaas neerzet.

[citaat bestreden beslissing]

De bestreden beslissing stelt zich op een standpunt buiten de plaats en tijd waarop de gebeurtenissen zich hebben afgespeeld en voert een eigen analyse door.

Er weze opgemerkt dat verzoeker trouwens de eerste keer toen de Taliban passeerden zelf ook thuis was, en dat er toen in feite slechts werd gevraagd dat hij zich zou "voorbereiden".

De twee andere keren was hij niet thuis...

Toen ze dan echter zijn vader hadden meegenomen, daagde voor iedereen de ernst van de situatie en werd er inderdaad (pas) actie ondernomen; zijn vlucht werd georganiseerd.

Uiteraard kunnen bepaalde aspecten eigenaardig lijken of onduidelijk. Uiteraard is verzoeker ongeletterd en niet opgeleid om een relaas gedetailleerd over te brengen en ervoor te zorgen dat een boodschap overkomt bij de ontvanger. Uiteraard vertelt hij hier en daar dingen die voor hem belangrijk waren, maar misschien niet voldoende zijn voor de persoon die hier in België de gebeurtenissen moet beoordelen. Niettemin zijn al deze vaststellingen onvoldoende om te stellen dat wat hij vertelt ongeloofwaardig is en dat hij zijn regio niet heeft verlaten omwille van die dreiging door de Taliban.

Bovendien is deze beoordeling ook niet voldoende want zij beperkt zich tot het relaas ivm de gedwongen recrutering, doch spreekt zich niet uit over de algemene situatie dewelke verzoeker zou te wachten staan, mocht hij zich in die regio van herkomst aanmelden.

Het spreekt voor zich dat jongeren zoals verzoeker hoe dan ook als verraders en lafaards worden gezien door de Taliban, en dat zij in geen geval kunnen terugkeren naar hun regio van herkomst, waar zij al maatschappelijk als dood zijn bestempeld.

De bestreden beslissing houdt hiermee geen rekening.

Verzoeker heeft weliswaar geen identiteitsdocumenten maar heeft hiervoor een verklaring en bovendien werd zijn herkomst niet in twijfel getrokken.

[citaat bestreden beslissing]

Verzoeker kan het ook met deze redenering geenszins eens zijn.

Ten eerste is de periode van evaluatie die bestudeerd wordt veel te kort om tot een objectief en duurzaam besluit te komen inzake het al dan niet voorkomen van willekeurig geweld in het geval van een binnenlands gewapend conflict.

De motivering stelt een aantal premissen voorop, die echter vooralsnog zeer voorbarig te noemen zijn : -zo is het niet vanzelfsprekend dat het verdwijnen van een aantal vroegere actoren uit het conflict, zomaar zou leiden tot een significante afname van het willekeurig geweld. Bovendien zijn er nog voldoende actoren, waaronder in het bijzonder ISKP maar ook vele andere terroristische groepen, die aanslagen plegen en regio's onveilig maken. Afghanistan is immers opnieuw onderweg om een speeltuin te worden voor die terroristische groeperingen. De bestreden beslissing geeft zelf toe dat deze groeperingen, hoewel ze doelen viseren, géén rekening houden met mogelijke collateral damage onder burgers (een afgrijselijke term trouwens)

-bovendien is het voorbarig om zich te baseren op cijfers die verzameld zijn in een fase van grote ommekeer/instabiliteit en verminderde aanwezigheid van buitenlandse waarnemers en organisaties, temeer daar er bewijzen zijn dat de rapportering manifest verminderd is Tracking Disorder During Taliban Rule in Afghanistan: A Joint ACLED and APW Report (acleddata.com); besluiten dat er een sterke daling van het geweld heeft plaatsgehad, die bovendien duurzaam moet zijn, is voorbarig, zoals reeds hierboven gesteld, en niet objectief te verifiëren.

De laatste weken neemt het geweld trouwens alleen maar toe en/of gebeuren de tellingen opnieuw beter : Regional Overview: South Asia and Afghanistan 16-22 April 2022 (acleddata.com)

Het is geweten dat de organisaties die zogenaamd documentatie verzamelen zelf niet actief zijn op het terrein omwille van de onveiligheid maar zich moeten verlaten op plaatselijke bronnen, die echter meer en meer in het nauw komen en waarvan men zich dus mag afvragen hoe representatief en volledig de

zogenaamde objectieve informatie in feite wel is. V-www.hrw.org/nevvs/2022/03/07afghanistan-talibanthreatening-provincial-media

-tenslotte, en niet in het minst, loopt de redenering mank waar zij wel weet dat in Afghanistan de rechtstaat niet bestaat; het willekeurig geweld is dus overal en niet slechts aan deze of gene zijde van de strijdende partijen; de grootste actor van onveiligheid en willekeurig geweld is het Taliban regime zelf. Aldus dient eerst onderzocht te worden welke definitie van willekeurig geweld aan de orde is, nu het Taliban regime in zichzelf niet erkend wordt door de Belgische overheid.

Tenslotte betwist verzoeker de cijfers als zou het aantal intern ontheemden afnemen Afghanistan Crisis Response Plan 2022 | Global Crisis Response Platform (iom.int)

Verzoeker brengt aldus informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

[citaat bestreden beslissing]

Ook met betrekking tot mogelijke toepassing van artikel 48/4, 62, b Vw. kan verzoeker de gevolgde redenering niet onderschrijven.

Een aantal elementen moeten hierbij immers nader onderzocht worden.

De bestreden beslissing stelt dat men niet zomaar zonder meer kan aannemen dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie onder het genoemde toepassingsgebied valt.

Eenzijds is er een situatie die veroorzaakt wordt door objectieve omstandigheden;

Deze zijn in elk geval aantoonbaar. Dat het land zich in een uitzonderlijk ernstige socio-economische crisis bevindt, wordt niet betwist en wordt bevestigd door alle objectieve bronnen.

De bestreden beslissing stelt nu dat die situatie dient veroorzaakt te zijn door het handelen en/of het nalaten te handelen door overheidsactoren en niet-overheidsactoren en/of de Staat.

De bestreden beslissing stelt dat dit niet het geval is.

Dit wordt hier betwist. Immers, in casu dient men ten eerste te benadrukken dat de socio-economische crisis grotendeels WEL veroorzaakt werd door het handelen en/of nalaten van derden, wat de ernstige repercussies heeft (gehad) op de economische situatie en de levensomstandigheden van de burgers.

De door de bestreden beslissing gevolgde redenering kan niet verdedigd worden, waar zij stelt dat in casu de schade dus niet zou voortvloeien uit de gedragingen van derden, en nog minder kan zij waarmaken dat er een situatie zou voorhanden zijn "van gevaren waaraan de bevolking of een deel ervan in het algemeen is blootgesteld."

De socio-economische situatie, die bovendien al erg precair was, is nog eens drastisch verslechterd na de machtsovername, de reactie daarop door internationale "spelers" en het beleid dat daarna door de Taliban werd gevoerd/ of niet werd gevoerd, met name ook het niet beantwoorden aan de "benchmarks" voor erkenning en de gevolgen hiervan voor de blokkering van fondsen en hulp.

Het is alleszins duidelijk dat de redenering van de bestreden beslissing kortzichtig, vooringenomen en niet gebaseerd is op een vol ledige en inclusieve benadering van de politieke en economische realiteit, op lange termijn.

De gevolgde redenering ondersteunt een bepaalde agenda en houdt geen rekening met de werkelijke oorzaken van de huidige situatie, namelijk het stoppen van alle financiële hulp, behalve noodhulp, aan een land dat bijna volledig "gesponsord" werd door buitenlandse donorhulp, het afsnijden van de Afghaanse Centrale Bank van het internationaal betalingsverkeer, én het bevroren van 9 miljard dollar Afghaanse tegoeden in buitenlandse banken, waarvan 7 miljard in de VS.

Verzoeker wenst zich een andere en diepgaandere analyse eigen te maken, zoals beschreven in het artikel www.crisisgroup.org/asia/south-asia/afghanistan.

En

www.crisisgroup.org/asia/south-asia/afghanistan/317-beyond-emergency-relief-avertingafghanistans-humanitarian-catastrophe

helpt om al heel wat beter te begrijpen dat deze crisis "man-made" is en ook kon voorkomen worden, - quod non.

Of nog het artikel van HRW www.hrw.org/news/2022/03/01/afghanistan-economicrootshumanitarian-crisis dd 1/3/2022

Verzoeker verwijst in deze ook naar het standpunt op van Mevrouw Selay Ghaffar, zoals gepubliceerd in haar artikel dd 5 maart in the Guardian :

www.theguardian.com/commentisfree/2022/mar/05/famine-afghanistan-joe-biden-reparations?

waar zij ook stelt:

[citaat voormelde bron]

Tenslotte kan hier in het algemeen aan worden toegevoegd dat de bestreden beslissing volledig in het ongewisse blijft waar zij steeds spreekt over "de machtsovername door de Taliban" maar geen invulling geeft aan de juridische omschrijving van dit "regime", temeer daar het internationaal niet erkend wordt.

Ook deze juridische kwestie vraagt zeker om opheldering. Zo is immers de notie van "bescherming" intrinsiek verbonden aan het bestaan van de rechtsstaat en van een gelegitimeerde en erkende overheid. In dit geval staan we echter voor een situatie waar de overheidsactor niet erkent wordt door de beoordelende overheid en buiten de Taliban ook geen enkele andere wettelijke overheid wordt erkend.

[citaat bestreden beslissing]

Verzoeker maakt hierbij uiteraard dezelfde opmerking als hierboven; hij kon niet voorzien dat het CGVS een beslissing zou nemen zonder hem opnieuw te horen nav de veranderende situatie.

Hoe dan ook, verzoeker is het niet eens met de naïeve stelling dat als er problemen zouden zijn in Afghanistan, dan zouden die gerapporteerd worden.

Het is zo dat het overgrote deel van de rurale regio's zeer slecht bereikbaar zijn, zo ook de regio van verzoeker en het staat vast dat zo een terugkeerder inderdaad minstens met argusogen zou bekeken worden maar wellicht een veel erger lot te wachten staat. De veronderstelling dat er wel begrip is voor jongeren die uit economische noodzaak het land verlaten en dan later terugkeren is niet ter zake doend, want daarover gaat de discussie niet, wel over het feit dat verzoeker in West-Europa heeft verbleven, en dus manifest de morele wetten en waarden van zijn cultuur en religie moet overschreden hebben...

Dit is nog maar het minste wat men hem kan aanwrijven.

om al deze redenen vraagt verzoeker derhalve om hem alsnog het statuut van vluchteling toe te willen kennen, minstens de subsidiaire beschermingsstatus en in ondergeschikte orde het dossier terug te sturen naar het CGVS voor bijkomend onderzoek in het licht van de nieuwe stukken en de bijkomende verklaringen."

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Verzoeker kan door louter te stellen dat hij zich heeft neergelegd bij de resultaten van de medische leeftijdstest die hem meerderjarig verklaarde, maar dat hij geen intentie had om de Belgische overheden te misleiden, geen afbreuk doen aan de volgende correcte en pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal, die steun vinden in het administratief dossier:

"Ten eerste merkt het CGVS op dat uw algemene geloofwaardigheid reeds wordt aangetast door uw verklaringen over uw minderjarige leeftijd zowel in België op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) als in Oostenrijk (verklaringen DVZ; gehoorverslag CGVS, p.4). Het CGVS verwijst naar de beslissing die u werd betekend door de Dienst Voogdij op 19 januari 2021 in verband met de medische test tot vaststelling van uw leeftijd. Die beslissing toont aan dat u ouder dan 18 jaar bent, waarbij 23.0 een goede schatting is. Door een jongere leeftijd op te geven in Oostenrijk, alsook op de DVZ en op het CGVS (CGVS p. 4), doet vermoeden dat u de Belgische asielinstanties op intentionele wijze heeft proberen te misleiden, mogelijk om bijkomende voordelen te verkrijgen als niet-begeleide minderjarige. Dit tast de algemene ongeloofwaardigheid van uw verklaringen bij voorbaat aan."

Verzoeker kan dit evenmin door te stellen dat hij ongeschoold is. Zelfs van een ongeschoold persoon kan immers worden verwacht dat deze correcte verklaringen aflegt over zijn leeftijd. Waar verzoeker verder volhardt in de verklaringen die hij heeft afgelegd over zijn gedwongen rekrutering en zijn ongeschooldheid als reden aanvoert voor het feit dat hij hierover weinig gedetailleerde verklaringen aflegt, benadrukt de Raad dat ongeschooldheid niet betekent dat verzoeker niet in staat zou zijn om zijn eigen leefwereld en de feiten die geleid hebben tot zijn vlucht op een coherente en geloofwaardige manier weer te geven, noch dat hij niet in staat zou zijn om te antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten.

Met het overige van zijn betoog kan verzoeker geen afbreuk doen aan de volgende correcte en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier:

“Ten tweede, wat betreft de geloofwaardigheid inzake uw verklaring dat u Afghanistan had verlaten uit vrees voor gedwongen rekrutering door de taliban en u omwille hiervan een vrees voor vervolging koestert in geval van terugkeer, dient er op gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie in het administratief dossier blijkt dat de taliban zelden gebruik maakten van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering en is dus daaruit voortvloeiend ook een vrijwillige keuze. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Bijgevolg komt gedwongen rekrutering zoals die door u werd beschreven, slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Desalniettemin verklaarde u meermaals dat de mensen uit uw regio, inclusief uzelf, op gedwongen wijze gerekruteerd werden, ook al wilden zij zich helemaal niet aansluiten bij de taliban (gehoorverslag CGVS, p. 12, 19). Dat een dergelijke gedwongen rekrutering door de taliban zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig.

U slaagde er bovendien niet in aannemelijk te maken dat uw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban. Uit uw verklaringen bleek niet dat er ten aanzien van u een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen teneinde u bij de taliban te laten aansluiten. U verklaarde daarentegen dat de taliban mensen dwongen om met hen mee te gaan. Hun tactiek bestond eruit om op vrijdag te prediken in de moskee om rekruten vervolgens te ontvoeren vanuit hun huis of vanop straat (gehoorverslag CGVS, p. 12). Vervolgens werden de rekruten ingezet bij het vermoorden van onschuldige mensen. Niet alleen is uw verklaring niet in overeenstemming met de gekende informatie aanwezig in het dossier, maar is deze tevens weinig doorleefd en totaal niet gedetailleerd. Bij de vraag om te verduidelijken waarover de taliban dan juist predikten geraakt u niet verder dan het algemene “Ze zeiden dat jihad het juiste pad is om te volgen en dat er zich ongelovigen in het land bevinden en dat er oorlog en jihad moest gevoerd worden tegen hen” (gehoorverslag CGVS, p. 10). Dit bleef u ook ostentatief herhalen, hoewel u meermaals is gevraagd om te verduidelijken of meer in detail te treden over wat de taliban juist predikte (gehoorverslag CGVS, p. 10-11). U bevestigde dat er naar bepaalde koranverzen werd verwezen maar kan niet verduidelijken welke (CGVS p. 11). Gevraagd of er bepaalde middelen werden gebruikt om de preken te ondersteunen zei u dat alles mondeling verliep, vervolgens gevraagd of ze gebruikt maakten van bepaalde media zei u dat er video’s vertoond werden, doch details gaf u er niet over (CGVS p. 11). De medewerkingsplicht in het achterhoofd houdende mag er toch meer doorleefde informatie en details verwacht worden, zeker gezien de taliban volgens uw verklaringen elke vrijdag langs de moskee passeerden om drie uur lang te prediken over jihad. De toch wel povere verklaringen inzake de lessen over jihad volstaan bijgevolg niet om uw persoonlijk geval, dat toch duidelijk afwijkt van de normale rekruterings tactieken, geloofwaardig voor te stellen.

Bovendien kan u ook niet hard maken waarom de taliban zo geïnteresseerd in u waren. U verduidelijkt niet welke kennis of vaardigheden u hen juist kon bieden wat zou kunnen verklaren waarom ze zo vastberaden waren u te rekruteren. In de plaats van uw persoonlijk geval te concretiseren, stelt u enkel dat “veel jongemannen uit het dorp” gerekruteerd werden om jihad te voeren (gehoorverslag CGVS, p. 22). Bij de vraag wie zoal gerekruteerd is geweest kan u slechts twee namen noemen, maar daar blijft het ook bij (gehoorverslag CGVS, p. 12, 22). Ondanks dat u uw eigen problemen veralgemeent door te stellen dat simpelweg iedereen werd gerekruteerd, kan u bijster weinig informatie geven over de situatie alsook de omstandigheden waarin de gedwongen rekrutering plaatsvond. Daarnaast kan u weinig informatie geven over de leden van de taliban die verantwoordelijk zijn voor deze gedwongen rekrutering (gehoorverslag CGVS, p. 9, 11). Behalve drie namen van talibanleiders kon u over deze personen geen details of bijzonderheden geven (CGVS p. 9). U zei dat drie à vier leden naar de moskee kwamen om te prediken, maar hun namen kende u niet (CGVS p. 11). Het is tevens niet duidelijk wat er gaande was in de regio waardoor de taliban plots extra mensen nodig zouden hebben, wat een gedwongen rekrutering toch enigszins zou kunnen kaderen. Het is toch wel frappant dat u zo weinig informatie kan bieden ter ondersteuning van uw relaas, wat de geloofwaardigheid ervan verder onderuit haalt.

Ten derde dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen incoherenties en onwaarschijnlijkheden bevatten die de interne logica van uw handelen dermate aantasten dat aan uw asielrelaas geen geloof meer gehecht kan worden. Allereerst is het opmerkelijk te noemen dat de taliban driemaal langs uw huis zijn gepasseerd zonder u onmiddellijk mee te nemen. Zulke waarschuwingsperiode is toch wel onverwachts gezien de reputatie van een gewapende groepering zoals de taliban.

Daaruit voortvloeiend is het eveneens eigenaardig dat u, ondanks de geuite bedreigingen van de taliban aan uw huis, pas na de derde bedreiging effectief besloot om het land te verlaten. Wanneer u geconfronteerd werd met dit feit verklaart u dat uw vader had gezegd dat er helemaal geen probleem was (gehoorverslag CGVS, p. 20). Deze uitspraak van uw vader is toch wel uiterst onlogisch en nonchalant, zeker gezien het beeld dat u eerder van uw regio trachtte te schetsen waarbij zowaar iedere jongeman willekeurig van straat geplukt kon worden door de taliban om gedwongen jihad te voeren. Daarnaast heeft u initieel niemand gewaarschuwd over de bedreigingen die zijn geuit door de taliban (gehoorverslag CGVS, p. 17). Dit is toch opmerkelijk aangezien u zelf verklaarde dat zowel de maliks als de dorpsouderen de praktijken van de taliban niet goedkeuren (gehoorverslag CGVS, p. 13). In dat geval kan men toch verwachten dat u hen op zijn minst op de hoogte stelt van de bedreigingen die de taliban bij u thuis hebben geuit. Na de ontvoering van uw vader werden de dorpsouderen overigens plots wel ingeschakeld om te onderhandelen met de taliban (gehoorverslag CGVS, p. 20), toen het in wezen eigenlijk al te laat was.

Eveneens lijkt de beslissing om alsnog na de derde bedreiging te vluchten onlogisch gezien de nefaste gevolgen die deze beslissing heeft op het lot van uw ontvoerde vader. U verklaarde zelf dat ze uw vader pas zouden vrijlaten als u zichzelf zou overgeven aan de taliban (gehoorverslag CGVS, p. 18). Uw vertrek uit Afghanistan bezegelde bijgevolg het lot van uw vader, al lijkt u hier relatief weinig besef van te hebben tijdens het persoonlijk onderhoud. Wanneer u met dit feit geconfronteerd werd, verklaarde u het volgende: “ze zouden mijn vader toen ook niet vrijgelaten hebben, zelfs al had ik mij overgegeven” (gehoorverslag CGVS, p. 20). Bij de daaropvolgende vraag hoe u dit dan zo zeker weet kan u geen concreet antwoord bieden. Tevens stelt het CGVS zich kritisch op tegenover het vermeende belang van uw vaders profiel voor de taliban. De vraag rijst welke baat de taliban erbij hebben om uw vader bij hen te houden als hij oud en zwak is en hen bijgevolg niet kan dienen voor de jihad. Tevens rijst de vraag waarom de taliban nog de moeite zouden doen om uw vader vast te houden wanneer het onderhand wel duidelijk zal zijn voor hen dat u het land bent ontvlucht. De antwoorden op deze vragen zijn onduidelijk. Daarnaast stelt u dat uw vader zelf had besloten zich op te offeren zodat u niet overhandigd zou worden aan de taliban. Uw moeder reageerde hierop simpelweg met “ok” (gehoorverslag CGVS, p. 21). Het is moeilijk te geloven dat uw familie zich zomaar, zonder enig gemor, zou neerleggen bij deze persoonlijke keuze. Deze voortdurende nonchalante houding waarbij u en uw familie noch belang lijken te hechten aan de initiële bedreigingen die zijn geuit door de taliban, noch aan de desastreuze gevolgen die eruit voortvloeiden, tast de geloofwaardigheid van uw relaas verder aan.

Als vierde en laatste punt dient er vastgesteld te worden dat u geen documenten heeft voorgelegd die uw relaas kunnen staven (gehoorverslag CGVS p. 14-15). U verklaarde uw taskara onderweg te zijn verloren, en een paspoort had u niet (CGVS p. 14). Van uw identiteit en problemen brengt u geen enkel begin van bewijs aan.”

Waar verzoeker verder nog verwijst naar eventuele problemen die terugkeerders naar Afghanistan kunnen ervaren en in zoverre hieruit kan worden gedistilleerd dat verzoeker hierdoor een nood heeft aan internationale bescherming oordeelt de Raad, na lezing van de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, als volgt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afgaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO “*Afghanistan Country Focus*” januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft *de-facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd.

In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA “*Afghanistan security situation*” augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*” augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat “zina” betreft– d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “*immorele inhoud*” te beperken (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 44).

In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, “*Afghanistan – taliban’s impact on the population*”, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”).

Wat personen betreft die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten.

Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, “*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*”, 8 December 2021 in EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders.

Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen.

Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 50-51).

Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan.

De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- personen *"die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden"*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- personen die *"verwesterd"* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadverwelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *"Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z"*, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen.

In dit verband wijst de Raad op het arrest *"Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk"* van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid *"to play the game"*. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van *"zina"* kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de commissaris-generaal in de aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, *"Country guidance: Afghanistan"* januari 2023, p. 21 en 72-79).

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Verzoeker voert geen enkel concreet element aan dat duidt op enige verwestering in zijn hoofde. Bij gebrek aan enig inhoudelijk betoog in hoofde van verzoeker kan de Raad dan ook geen risico vaststellen op basis van enige mate van verwestering in zijn hoofde bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan.

Wat de machtsovername door de taliban betreft, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door in zijn verzoekschrift louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker daartoe in gebreke.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, moet artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet samen worden gelezen met artikel 48/5, § 1, van dezelfde wet, dat bepaalt: “*vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren (...)*”.

In het kader van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, moet een onmenselijke behandeling aldus worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker (EASO “*Judicial Analysis: Qualification for international protection (directive 2011/95/EU)*”, december 2016, p. 109).

Een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie valt niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van januari 2023 (p. 111: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*”).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof.

Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijck of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

Uit de beschikbare landeninformatie kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afgaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevroering van de geldreserves van de Afgaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken.

Tot slot zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïdendeerd of dat hij behoort tot een groep van geïdendeerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geïdendeerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Baghlan.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de “*Country Guidance Afghanistan*” van januari 2023.

Verzoeker beroept zich niet op deze uitzonderlijke situatie. Verzoeker roept evenmin persoonlijke omstandigheden aan die voor verzoeker het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhoogt dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geïdendeerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig september tweeduizend drieëntwintig door:

S. VAN CAMP,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP